

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 17044

гр. София, 19.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 56 СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НЕДЕЛИНА Д. СИМОВА
МИТОВА

като разгледа докладваното от НЕДЕЛИНА Д. СИМОВА МИТОВА
Гражданско дело № 20231110163553 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Подадена е искова молба от С. А. С. срещу „ФАЯД“ ООД.

Ответникът – „ФАЯД“ ООД, е подал отговор на исковата молба в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК.

Съдът, след като провери редовността на исковата молба и допустимостта на предявените искове, намира следното:

При извършена служебна проверка за редовност на исковата молба съгл. чл. 129, ал. 1 ГПК, съдът намира, че същата, в частта по иска с правно основание чл. 128, т. 2 КТ, не отговаря на изискванията на чл. 127, т. 4 и 5 ГПК, което налага оставяне на производството по делото без движение, като на ищеца следва да бъдат дадени указания за отстраняване на нередовностите на исковата молба.

По доказателствените искания:

Представените с исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства са допустими и относими към предмета на доказване по делото и следва да се приемат.

Следва да бъдат уважени доказателствените искания на ответника за допускане изготвянето на съдебно-счетоводна експертиза по формулираните в исковата молба, отговора на исковата молба, както и по служебно формулирани от съда въпроси.

Следва да бъде уважено искането на ответника за издаване на съдебни удостоверения по т. 2, 3, 5 и 6 от доказателствените искания в отговора на исковата молба, като искането за издаване на съдебно удостоверение по т. 4 следва да бъде оставено без уважение като неотносимо към спора.

Следва да бъде уважено искането за събиране на гласни доказателства чрез разпит на двама свидетели при режим на довеждане на страната на ответника – първият от които във връзка с установяване на правнорелевантните факти във връзка с изгубване на издадени фишове за заплата, а вторият – във връзка с начина на заплащане на трудовите възнаграждения на ищеца. Следва ответникът да бъде предупреден, че свидетелските показания за погасяване на установени с писмен акт парични задължения ще бъдат ценени само при условие, че по делото се приеме за

доказано документите да са били изгубени не по вина на страната, домогваща се да докаже съдържанието им.

Следва да бъде уважено и искането на ответника за задължаване на ищеца да даде устно пред настоящия състав с оглед принципа на непосредственост обяснения по реда на чл. 176 ГПК на формулираните в отговора на исковата молба въпроси към него.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание, като на страните следва да се съобщи проектът за доклад по делото.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ исковата молба на С. А. С. срещу „ФАЯД“ ООД, по която е образувано производството по гр.д. № 63553/2023 г. по описа на СРС, 56 състав.

УКАЗВА на ищеца в **срок до насроченото с настоящото определение съдебно заседание** да отстрани нередовностите на исковата молба, като в писмена молба с **препис за ответника** посочи общият размер на сумата по иска за неплатени трудови възнаграждения за релевиращия период, като има предвид, че сборът от отделните месечни вземания математически не съответства на посочения в исковата молба размер на иска.

УКАЗВА на ищеца, че при неотстраняване на констатираните нередовности на исковата молба в предоставения срок същата ще бъде върната и производството по делото прекратено на основание чл. 129, ал. 3 ГПК в съответната част.

По доказателствата:

ПРИЕМА представените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства.

ДОПУСКА изготвянето на съдебно - счетоводна експертиза, която, след запознаване с документите по делото и счетоводството на ответника, да отговори на следните задачи:

- 1. Изплатено ли е в полза на ищеца дължимото трудово възнаграждение по трудов договор № 30 от 03.11.2020 г., по силата на който изпълнявал длъжността „мърчандайзер продажби“ за периода от м. 01.2022 г. до 13.11.2023 г., респективно на коя дата са извършени плащанията на тези суми?*
- 2. Какъв е бил размерът на брутно трудово възнаграждение на ищеца по трудов договор № 30 от 03.11.2020 г., по силата на който изпълнявал длъжността „мърчандайзер продажби“ към датата на прекратяване на правоотношението?*
- 3. Ползвал ли е ищецът платен годишен отпуск през 2022 г. и за 2023 г.? В случай, че има остатък от неползван платен годишен отпуск, то колко дни съответно през 2022 г. и 2023 г. са останали като полагащ се и неползван платен годишен отпуск?*

ОПРЕДЕЛЯ за вещо лице С. Ф. В..

ОПРЕДЕЛЯ депозит за възнаграждение на вещото лице в размер на **400 лв.**, вносим от ответното дружество в едноседмичен срок от съобщението.

Да се призове вещото лице.

ДА СЕ ИЗДАДАТ в полза на ответното дружество съдебни удостоверения със съдържанието, посочено в т. 2, 3, 5 и 6 от доказателствените искания в отговора на исковата молба, като **ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** искането за издаване на съдебно удостоверение по т. 4 като неотнормено към спора.

ДОПУСКА събирането на гласни доказателства чрез разпит на двама свидетели при режим на довеждане на страната на ответника – един за установяване на правнорелевантните факти във връзка с изгубване на издадени фишове за заплата, и един – за установяване на обстоятелства във връзка с начина на заплащане на трудовите възнаграждения на ищеца.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 164, ал. 1, т. 4 и чл. 165, ал. 1 ГПК свидетелските показания за погасяване на установени с писмен акт парични задължения ще бъдат ценени само при условие, че по делото се приеме за доказано документите да са били изгубени не по вина на страната, домогваща се да докаже съдържанието им.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 176 ГПК ищецът да се яви лично в съдебно заседание да отговори на формулирани в отговора на исковата молба въпроси, като на основание чл. 176, ал. 3 ГПК **УКАЗВА** на ищеца, че съдът може да приеме за доказани обстоятелствата, за изясняване на които страната не се е явила да отговори или откаже да отговори без основателни причина, или при уклончиви или неясни отговори.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД по делото:

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни икове с правно основание чл. 128, т. 2 КТ, чл. 221, ал. 1 КТ и чл. 224, ал. 1 КТ.

Ищецът С. А. С. твърди, че между него и ответника „ФАЯД“ ООД е съществувало трудово правоотношение въз основа на трудов договор № 30 от 03.11.2020 г., по силата на който изпълнявал длъжността „мърчандайзер продажби“ с първоначално договорено брутно трудово възнаграждение в размер на 610 лв., което впоследствие и в съответствие с Постановления на Министерски съвет, установяващи размера на минималното трудово възнаграждение в страната било изменяно – съответно на 650 лв. за периода от 01.01.2021 г. – 31.03.2022 г., определено с ПМС № 331/26.11.2020 г.; 710 лв. за периода от 01.04.2022 г. – 31.12.2022 г., определено с ПМС № 37/24.03.2022 г., и 780 лв., считано от 01.01.2023 г. – 31.12.2023 г., определено с ПМС № 497/29.12.2022 г. Било уговорено и начисляване на минималния предвиден процент за отслужено време в предприятието – 0,6 % на годишна база. Ищецът сочи, че до м. януари 2022 г., макар и със забавяне, получавал трудовото си възнаграждение. Заплащането обаче било преустановено през месец януари 2022 г., поради което считано от 13.11.2023 г. трудовото правоотношение на ищеца било прекратено по негово искане на основание чл. 327, т. 2 КТ. Соци още, че на 14.11.2023 г. работодателят, вместо да отрази основанието за прекратяване на трудовото правоотношение, извикал ищеца в офис на дружеството, за да му бъдат предоставени за подпис със задна дата всички ведомости, все едно е получавал трудово възнаграждение. Твърди, че към момента са останали незаплатени трудови възнаграждения за периода от м. 01.2022 г. до датата на прекратяване на правоотношението 13.11.2023 г. в общ **брутен** размер от **15 819,94 лв.**, от които за периода от м. 01.2022 г. до м. 03.2022 г. включително – по 653,90 лв., за месеците от 04.2022 г. до 10.2022 г. включително – по 714,26 лв., за м. 11.2022 г. и м. 12.2022 г.

включително – по 718,52 лв., за периода от м. 01.2023 г. до м. 10. 2023 г. включително – по 789,36 лв., и за м. ноември 2023 г. – 317,14 лв. съответна част от възнаграждението до датата на прекратяване на правоотношението. Ищецът твърди още, че поради неплащане в срок на уговореното месечно трудово възнаграждение ответникът му дължи и обезщетение за забава в общ размер от 1591,13 лв. за периода от 01.03.2022 г. до 20.11.2023 г.

На следващо място ищецът сочи, че предвид прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 327, т. 2 КТ, ответното дружество му дължи и обезщетение по чл. 221, ал. 1 КТ в размер на **789,36 лв.** Твърди още, че му се полага и обезщетение за неползван платен годишен отпуск по чл. 224, ал. 1 КТ в общ размер от **973,54 лв.** съответно за 20 дни неползван платен годишен отпуск за 2022 г. и 17 дни за 2023 г. Въз основа на изложеното иска съдът да постанови решение, с което да осъди ответното дружество да му заплати на основание чл. 128, т. 2 КТ сумата от **15 819,94 лв.**, представляваща неизплатено брутно трудово възнаграждение по трудов договор № 30 от 03.11.2020 г., по силата на който изпълнявал длъжността „мърчандайзер продажби“, дължимо за периода от м. 01.2022 г. до 13.11.2023 г., **ведно със законната лихва** от 20.11.2023 г. до окончателното плащане, на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от 1591,13 лв., представляваща обезщетение за забава върху неизплатените главници за дължимо трудово възнаграждение, което обезщетение е начислено за периода от 01.03.2022 г. до 20.11.2023 г., на основание **чл. 221, ал. 1 КТ** сумата от **789,36 лв.**, представляваща обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение от работника на основание чл. 327, т. 2 КТ, **ведно със законната лихва** от 20.11.2023 г. до окончателното плащане, и на основание чл. 224, ал. 1 КТ сумата от **973,54 лв.**, представляваща обезщетение за неползван платен годишен отпуск съответно за 20 дни през 2022 г. и 17 дни през 2023 г., **ведно със законната лихва** от 20.11.2023 г. до окончателното плащане.

Ответникът, в депозирания в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК отговор на исковата молба, оспорва исковете по основание и размер. Твърди, че по силата на допълнително споразумение № 133 към трудов договор № 30 от 03.11.2022 г., месечното трудово възнаграждение на ищеца било увеличено на сумата от 1500 лв., като същото било надлежно изплащано от работодателя. Твърди, че ищецът се бил подписвал на ведомости за получаване на трудови възнаграждения за релевиращия период, но същите били изгубени не по вина на работодателя. Сочи още, че няколко дни след узнаване, че ведомостите са изгубени, ищецът извършил злоупотреба с право, като неправомерно прекратил трудовото си правоотношение на основание чл. 327, т. 2 КТ. Сочи още, че през 2022 г. и 2023 г. ищецът почти постоянно е бил в отпуск поради временна неработоспособност – за периода от 12.05.2022 г. до 14.09.2023 г., като е получавал съответните обезщетения от НОИ. При условията на евентуалност, поддържа, че исковете не следва да се уважават в брутен, а в нетен размер, поради извършени плащания от работодателя в полза на НОИ на всички удържки, данъци и осигуровки. Оспорва и дължимостта на претендираното обезщетение по чл. 221, ал. 1 КТ, поради прекратяване от ищеца на правоотношението му на основание чл. 327, т. 2 КТ, без да са били налице предпоставките за това, като отрича ищецът да има неползван платен годишен отпуск за 2022 г. и 2023 г., въз основа на което оспорва и иска за обезщетение по чл. 224, ал. 1 КТ.

По иска с правно основание чл. 128, т. 2 във вр. с чл. 242 КТ в тежест на ответника е да докаже положителния факт на плащане на претендираните трудови възнаграждения.

По иска с правно основание чл. 221, ал. 2 КТ в тежест на ищеца е докаже: че процесното трудово правоотношение е било прекратено на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ – поради неизплащане на дължими трудови възнаграждения, както и какъв е размерът на брутното трудово възнаграждение за срока на предизвестieto.

По иска с правно основание чл. 224, ал. 1 КТ в тежест на ответника е да докаже положителния факт на плащане на претендираното обезщетение за неползван платен годишен отпуск, дължимо при прекратяване на трудовото правоотношение.

-
НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 18.06.2024 г. от 14.30 ч., за когато се призовават страните – с препис от определението, като на ищеца да се връчи препис от отговора на исковата молба и приложенията към него.

-
НАПЪТВА страните към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора, включително сключване на съдебна или извънсъдебна спогодба, като им **УКАЗВА**, че медиацията, като безплатна, доброволна и поверителна процедура за извънсъдебно решаване на спорове, приключва със споразумение, което се одобрява от съда и има силата на съдебна спогодба. За провеждане на процедурата страните следва да се обърнат към действащата при СРС Програма „Спогодби“, в Центъра за спогодби и медиация.

УКАЗВА на страните, че при приключване на делото със съдебна спогодба, същата има силата на влязло в сила решение, спорът ще се реши в по-кратки срокове, а и на основание чл. 78, ал. 9 ГПК половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, като разноските остават за страните, както са ги направили, ако не е уговорено друго.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 237 ГПК, когато ответникът признае иска, по искане на ищеца съдът прекратява съдебното дирене и се произнася с решение съобразно признанието, както и че признанието на иска не може да бъде оттеглено.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 238 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска. Ако ищецът не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие, ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноси или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца. Неприсъственото решение не подлежи на обжалване.

УКАЗВА на страните, че ако неоснователно причинят отлагане на делото, понасят независимо от изхода му разноските за новото заседание и заплащат глоба на основание чл. 92а ГПК в размерите по чл. 91 от ГПК.

ДА СЕ ВРЪЧИ, на основание чл. 146, вр. чл. 140, ал. 3 ГПК, препис от настоящото определение на страните, ведно с проекта за доклад по делото, а на ищеца - и препис от отговора на исковата молба, като страните могат да вземат становище по доклада и дадените в него указания най-късно в първото по делото съдебно заседание.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____